

BİZİM ORALARIN ÇOCUKLARI

Güllü ÖZDEMİR

Bartın...

Benim memleket olan Cide 'ye 1 saat uzaklıkta.

Projeye gelme motivasyonlarımdan biri de buydu.

Proje sayesinde memlekete gelmiş kadar heyecanlı ve musmutlu hissettim kendimi.

O yüzden ben onlara bizim oraların çocukları diye söz edeceğim hep.

Bizim oraların çocukları gerçekten çok zeki, çalışkan ve geleceği parlak öğrenciler.

Onları ilerde iyi yerlerde göreceğime olan inancım tam.

Çocuklar, etkinliklerde o kadar meraklı, istekli ve heyecanlıydılar ki anlatamam.

Bu projede sanırım sadece 1, 2 ve 3. Sınıflar ile etkinlik yapma fırsatı buldum.

Resim etkinliğinde

“Güllü ablaaaa yaptığımız resimlere bakma olur mu, sana sürpriz olsuuun ”

deyip yaptıkları resimleri benden elleriyle gizlediler. Erkek bir öğrencim, resim

yapmak yerine kağıttan bir kelebek yaptı, makası, yapıştırıcıyı ve boya kalemlerini

kullanarak. Ders boyunca verdiği emek övülmeye değerdi.

Resim yaparken o kadar mutluydular ki onlar sayesinde ben de mutlu oldum hep.

Göremediğimiz Canavarlar etkinliğini Beyza ile sürdürdük.

Ben çocuklara sunum yaparken, Beyza da sonlara doğru çocukları mikroskop ile tanıştırdı. Bu etkinlik gerçekten çocukların çok ilgisini çekti.

Ben sorularıma o kadar güzel, bol bol cevaplar aldım ki cevapları almaktan sunumun bitişi gelmedi. Çünkü o parmaklar asla inmiyordu. Çocuklar o kadar konuşkan, dışa dönük ve her şeyi anlatmak istiyorlardı ki asla onları kıramadım.

Yurttaki ortamları samimiydi. Çocuklardan biri

“Abla size çok güzel çiğköfte yaparız” deyince biraz şaşırdım. Sonra da ekledi

“Biz bazen yemek yapma yarışmaları yapıyoruz yurtça, hatta öğretmenlerimiz de jüri

oluyor.”

Bu çok eğlenceli geldi kulağıma.

Çocukların hoşça vakit geçirmelerine imkân verilmesi çok değerli.

Hatta içlerinden birisi yapılan bu etkinlik sayesinde yeteneğinin farkına varmış olacak ki ilerde aşçı olmak istediğini belirtmişti.

Koridor deneyleri ve dış deneyler çocukların gözbebeği.

Çünkü gerçekten çocuklara dokunabilmek, onlara bilimsel bir kavram

duyumsamalarını sağlayabilmek çok önemli. Yüzlerce çocuğun büyüyeceğini, elbet

bir gün abi ve ablalarını geçeceklerini ve en nihayetinde bir gün İLKYAR gönüllüsü olarak orada yerlerini alacaklarını Őimdiden bilmek çok güzel. İnanıyorum çünkü onlar bizim oraların çocukları...

Proje dönüŐü benim dönemin gönüllülerinden ve aynı zamanda mektup arkadaşları olan BüŐra ablama, Berna ablama, Uęurcan abime, Bilgin abime ve Süleyman Emre abime Őu aŐaęıdaki fotoğrafı ilettim.

Hepsi o kadar duygulandı ve mutlu oldu ki, diyecek bir Őey bulamadılar. Hala da görüŐürüz yakından olmasa da varlıkları yeter. Desteklerini her zaman yüreğimde hissediyorum hepsinin.

İyi ki varlar.

İyi ki İLKYAR var...

Güllü zdemir
Anadolu niversitesi 3. sınıf

